

Porabje

TEDNIK SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 9. junija 2022 - Leto XXXII, št. 23

stran 2

SPOZNATI RESNICE, KI JIH PRINAŠAJO EDINOLE KNJIGE

Zbiratelj, ribič, poznavalec zgodovine ...
stran 4

Z GORNJESENIŠKIMI MALČKI...
stran 5

Vnoči smo gnoj trausili
stran 8

SPOZNATI RESNICE, KI JIH PRINAŠAJO EDINOLE KNJIGE

2. junija v popoldanskih urah je sonce kar pripekalo na dvorišču Slovenskega doma v Monoštru. Skupina Porabskih

avtorji naštela *Jožeta Hradila*, *Štefana Kardoša*, *Ireno Cerar*, *Olgo Gutman* in *Janeza Mataja*.

Sodelavci soboške knjižnice (z leve) *Jana Balažic*, *Metka Celec* in *Stanislav Petek* so prebrali zanimiv pogovor o književnosti – v prekmurskem slovenskem narečju

Slovencev se je zato zatekla na teraso restavracije, kjer se je letos že tretjič odvijala zaključna prireditev Slovenske bralne značke Potujoče knjižnice v Porabju.

»Vsako leto damo na izbiro deset knjig, od katerih si bralci sami izberejo tri. Iz teh si nato izpišejo tiste tri misli, ki so se jih najgloblje dotaknile,« nam je o pogojih za sodelovanje pri projektu še pred dogodkom povedala vodja Potujoče knjižnice pri Pokrajinski in študijski knjižnici Murska Sobota *Jana Balažic*. »Bralno značko organiziramo v Porabju z namenom, da bi čim širšemu krogu domačih Slovencev približali slovensko besedo,« je še podčrtala bibliotekarka.

Letošnjemu »Poletnemu literarnemu potovanju« v Monoštru se je pridružila tudi direktorica murskosoboške knjižnice *Klaudija Šek Škafar*, ki je izrazila veselje nad tem, da število prejemnikov porabske Bralne značke za odrasle iz leta v leto narašča. »V bralni seznam uvrščamo književnost, ki je primerna stopnji znanja slovenskega jezika tukaj v okolici Monoštra,« je dejala vodja knjižnične ustanove in med letošnjimi

»Bralna značka prav gotovo spada med dejavnosti, s katerimi želimo tudi onkraj meje doseči razvoj in širje-

Del občinstva na »Poletnem literarnem potovanju« na terasi Slovenskega doma

nje bralne kulture, s tem pa ohranjanje slovenskega jezika,« je še povedala *Klaudija Šek Škafar* in poudarila, da prav s temi cilji prinašajo vsak drugi teden z bibliobusom v Porabje zaklade soboške knjižnice.

Ko so se udeleženci zaključnega srečanja – med njimi generalna konzulka RS *Metka Lajnšček* – zbrali na terasi Slovenskega doma, jih je predsednica Zveze Slovencev na Madžarskem *Andrea Kovács* opozorila, da se je s prihodom Bralne značke med tukajšnje odrasle Porabje še tesneje navezalo na skupni slovenski

kulturni prostor.

Preden pa bi prišlo do izročitve priznanj najzvestejšim bralkam, smo bili priča zanimivemu kulturno-jezikovnemu eksperimentu. Trije sodelavci murskosoboške knjižnice (*Jana Balažic*, *Metka Celec* in *Stanislav Petek*) so predstavili odlomek iz slovitega postmodernističnega romana »Če neke zimske noči popotnik« italijanskega pisca *Itala Calvina* – kakovostno prestavljenega v prekmursko slovensko narečje.

Prisluhnili smo lahko pogovoru sedmih bralcev, ki so se srečali v neki knjižnici in pripovedujejo o svojem odnosu do književnosti in branja. Slišali smo jih govoriti o resnicah, ki jih prinašajo samo knjige, od katerih naj bi lahko edinole pričakovali razsvetljenje.

Eden od sogovornikov knjige prebira večkrat in je zanj vsakokrat kot prvič, medtem ko za drugega največ pomenijo konci, ki ga pripeljejo do zaključkov.

Iz teh pogovorov v lepi prekmurščini smo izvedeli tudi to, da je na svetu mnogo nedokončanih zgodb. Tokratno srečanje pa se je vendarle zaključilo, in sicer z izročitvijo priznanj sodelujočim porabskim bralkam. Leseni stolček (»Štaukedli«), pšenični klas z metuljem in listino so prejele *Margit Mayer*, *Valerija Časar*, *Gyöngyi Bajzek*, *Ana Braunstein*, *Andrea Kovács*,

UMRL JE BORIS PAHOR (1913 – 2022)

»Kakorkoli je bilo, se je spleščalo živeti. Ljubil sem in ljubili so me,« so bile besede, ki jih je 6. marca 2015, ko se je mudil v Monoštru, izrekel *Boris Pahor*. Ta znameniti tržaški pisatelj in mislec je v 109. letu starosti pred dnevi umrl na svojem domu v Trstu.

Boris Pahor se je rodil leta 1913 v slovenski družini v Trstu. V medvojnem obdobju je sodeloval s slovenskimi antifašističnimi intelektualci in tigrovci. Leta 1940 je bil vpoklican v italijansko vojsko in leta 1941 poslan v Libijo, od koder je bil kot vojaški prevajalec premeš-

čen v taborišče za ujete častnike jugoslovanske vojske pri Gardskem jezeru. Po kapitulaciji Italije se je leta 1943 vrnil v Trst in se pridružil osvobodilni fronti, januarja 1944 pa so ga prijeli domobranci in ga predali nemškimi oblastem. Konec februarja so ga poslali v nacistično koncentracijsko taborišče Natzweiler-Struthof, kasneje pa so ga prestavili še v druga taborišča, nazadnje v Bergen-Belsen, ki so ga aprila 1945 osvobodili. Svoje taboriščne izkušnje je *Pahor* strnil v romanu *Nekropola* (1967), ki je bil leta 1990 preveden v francoščino, nato pa še v številne druge jezike.

Pahor je vse življenje opozarjal na nevarnosti totalitarnih režimov, katerih žrtev je bil tudi sam, ter na nujnost samozavestne, pokončne države v najširšem pomenu besede. Kot otrok je bil priča fašističnemu požigu Narodnega doma v Trstu, ki ga je Italija ob nedavni stoti obletnici vrnila slovenski skupnosti. Slovenski predsednik *Borut Pahor* je pisatelju ob tem vročil red za izredne zasluge za življenjski prispevek k razumevanju in povezovanju narodov Evrope in za nepopustljivo zavzemanje za slovenstvo in demokracijo, italijanski predsednik *Sergio Mattarella* pa mu je vročil odlikovanje viteza velikega križa, red za zasluge Italijanske republike. Tudi sicer je *Pahor* za svoje delo prejel več nagrad in časti. Med njimi Prešernovo nagrado (1992), srebrni častni znak RS (2000) in francoski red legije časti (2007), ob 102. rojstnem dnevu pa tudi častni naziv kulturni ambasador Republike Slovenije.

se

Foto: Claude TRUONG-NGOC

Marijana Sukič, *Monika Dravec* in *Nikoletta Vajda*.

Prikupen popoldanski dogodek je z (večinoma Avsenikovimi) pesmimi na svoji diatonični harmoniki popestril mladi talent *David Sabo*, prisotni pa so se še dalje družili ob prijetnem klepetu. Strinjali so se, da brez knjig ni jezika,

brez jezika pa ni ne narodnosti ne naroda.

(Slika na 1. strani: Prejemnice Slovenske bralne značke Potujoče knjižnice za Porabje z udeleženci literarnoglasbenega dogodka.)

-dm-

Peštarski Slovenci nutpokazali »Pesmi štiri letni časov«

Sombotelske spominčice so leta 2019 gorvzele svoj tretji CD, šteroga so že za tisti božič nutpokazale na vküpnom koncerti v Drüštvi Slovencev v Budimpešti. Tistoga leta so

Slovincov: sedemnajset lejt je včila slovenski gezik in geografijo na števanovskoj šauli; od leta 1972 bila referentka za slovensko narodnost na Demokratičnoj zvezi južnih Slo-

čase,« je začnila pripovedjati peštarska zborovodkinja Orsolya Kovács Zádori. »Vej pa, gda v geseni kaj svetimo, spejvamo gesenske pesmi, vleti poletne, vzimi pa zvekšoga božične. Nam so eške samo sprtoletne falile. Tiste smo cujdali in tak so vöprišli štirge letni časi – kak pri Vivaldini in Haydni,« se je smedjala prejdnja skupine.

Na sombotelskom srečanji so ljudski pevci z Budimpešte zaspejvali sedem slovenski pesmi, zvekšoga s Porabja. Pesmare trbej povaliti, vej pa tak koražno spejvajo, ka je je veseldje poslušati. Zmejs djufčejo pa nutkričijo, skor samo radostne naute majo. Zanimivo pa je, ka je na zdajšnjom koncerti spejvalo več njini možkov kak žensek. Skupino je na fudaj sprejvajo Hugo Čerpnjak.

»Bole bogata je muzika, če se čüjejo fude,« je tomačila zborovodkinja Orsi. »Srečo mamo, ka mamo v našom drüštvi harmonikara, šte-

mo, pred nastopi pa mamo vsakši keden probo. Na začetki se malo pogučavamo, te pa nalečemo svoje glase. Po tistom spejvamo, pripravlamo se na nastope. Na kon-

ali pa pripravlamo adventne vence in božične okraske. Vekši programi pa so navezani na svetke, na priliko na den slovenske kulture, den samostojnosti Slovenije

Ljudski pevci Irene Pavlič iz Budimpešte – v sombotelskom Škanzeni so nutpokazali sedem naut s svojoga CD-na

svoj album napravili ljudski pevci peštarskoga drüštva tó, de je pa vövdaro koronavirus in so nauvi CD nej mogli nutpokazati.

Letos 28. majuša so Slovenci z vogrskoga glavnoga varaša končno leko gorpoiskali svoje padaše v Somboteli. Navzauče je pred slovenskov izov v Škanzeni Železne županije oprvim pozdravila predsednica Sombotelske slovenske samouprave Marija Kozar, štera je povödala, ka je moglo domanjo lüstvo zavolo viruša skoro tri lejta čakati, ka bi se znauvič leko srečalo s peštarskimi Slovencami. Nej davnik je na vöke slobaud vzela prva predsednica Drüštva Slovencev v Budimpešti Irena Pavlič, zatok so se na programi v muzejskoj vesi oprvim na njau spominali.

Nekdešnja učenka gospe Irene, predsednica sombotelskoga drüštva Ibolya Dončec Merkli, je pripovedjala o življenji pokojne lerance in slovenske aktivistke. »Ireno Pavlič smo v Somboteli tü dobro poznali, gda smo se srečali z njauw, je vsikdar mejla kakšo dobro rejč za nas,« je povödala novinarka in naštela, ka vse je delala dugolejtna predsednica peštarski

vanov; od 1990 pa prva sekretarka Zveze Slovencev na Madžarskem.

»Pokojna moja parcetkorca je bila oseba, štero smo vsi radi meli. Mejla je poštenjé v Števanovci in vseposedik, dej je ojdla ali pa delala. Na njau mo se vsikdar z lejrimi

»Igrala je Mukičova banda« - Sombotelske spominčice en par mejsecov že pá odijo na probe

spomini spominali,« je svoj guč končala Ibolya Dončec.

Po enominutnoj tüüči za gospau Ireno so navzauči pesmarge zaspejvali edno vküpno nauto. Deset pesmarge, štirge pesmarge, dva fudaša in eden tamburaš – vse je bilau k redi, ka bi se nauta »Prišla kukanca« lepau čüla doj z bregá na srejdi Škanzena.

»Pesmi na svojom CD-ni smo raztalali na štiri letne

ri je s Porabja. Dostakrat samo tak na pamet zaigra kakšo nauto, če pa se nam povidí, se go navčimo,« je eške povödala prejdnja zborovodkinja Orsi. »Srečo mamo, ka mamo v našom drüštvi harmonikara, šte-

ci malo nika zejmo in spigémo, vsikdar nekak rojstni den ali imena den má. Naše probe so furt koražne,« je ta pravla zborovodkinja Orsi.

Peštarski ljudski pevci so na svoj CD gordjali 17 pesmi. Istina je, ka dosta več naut znajo, de so pa mogli odebrati tiste, štere najraj pa najbolje spejvajo. Nej davnik so se odlaučili, ka njina skupina gorvzeme ime dugolejtnje predsednice. »Idejo za pevski zbor je leta 2011 dala Irena Pavlič in zavolo spomina na njau smo se odlaučili, aj zbor nosi njeno ime,« je povödala zdajšnja voditeljica drüštva Ágota Kállay in eške malo pripovedjala o peštarski Slovinci: »Slovensko drüštvo v Budimpešti so pred trejmi desetletji stvaurili s cilom, ka bi vküpdržalo Slovence v glavnom varaši in kauli njega. Tau je naš ciu eške zdaj, s svojimi programi probamo pomagati Slovincem, ka bi gordržali svojo identiteto in nej pozabili materno rejč.«

Drüštvo Slovencev v Budimpešti vsakšo leto organizéra 4-5 vekši programov, depa menjše delavnice tó držijo. »Takšoga ipa küjamo ali pečemo staro porabsko gesti

ali jubileje drüštva,« nam je ovadila predsednica peštarski Slovencev.

Duga lejta spejvajo v zbori stri-na Terezija Anderkó Thuróczi, šteri pravijo, ka materno rejč človek ne more pozabiti. »Dja sem spoj rada, ka leko v Pešta vtjüperpridemo in se pogunčavamo. Spejvamo porabske pesmi, toma bi Irenka tü rada bila. Una je tau ščeja, ka aj vse tau gordržimo. Dobro je, ka smo tü v Somboteli, gvüšno je una tam vrkaj zdaj tü vesela,« so se skuzili Teri neni.

V drugom tali srečanja so Sombotelske spominčice zaspejvale štiri domanje ljudske naute. Šest pesmarge sta sprejavala fudaš in tamburaš, navzauči pa so v slejdnjoj pesmi za slobaud čüli: »Igrala je Mukičova banda.«

Program se je končo znautra v slovenskoj izi Škanzena. Mabiti je tau bilau najbolje koražno na cejlom srečanji, vej so pa vsi vküper spejvali in plesali. Té zadvečerak je pokazo, ka se leko materna rejč in domanja pesem gordržita med tistimi Slovencami tó, šteri živejo po veuki varašaj daleč od Porabja.

-dm-

PREKMURJE

Raziskovalne nagrade

V zidini Pokrajinske in študijske knjižnice Murska Sobota so slavnostno prejkdali Pomurske raziskovalne nagrade 2021, stere podeljujeta Pomurska akademsko znanstvena unija in Pomurska izobraževalna fundacija. Zbrane so ob tej priliki nagradili direktorica soboške knjižnice Klaudiva Šek Škafar, župan občine Beltinci Marko Virag, predsednik Kluba prekmurskih študentov Alen Lončar in dr. Mitja Slavinec, steri je biu državni sekretar na ministrstvu za izobraževanje znanost in šport. Vsi so pravili, ka je znanje bogastvo, steroga ti ne more niške vkrajzeti.

Nagrado za najbavko magistrsko delo s področja družboslovja in humanistike je dobila Martina Tratnjek. Ona je magistrirala na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru z magistrsko nalogo »Prekmurski in porabski ljudski plesi, prilagojeni za otroške folklorne skupine.« Nagrado je dobila ške Nuša Flisar, stera je magistrirala na Filozofski fakulteti Univerze v Mariboru z magistrsko nalogo »Paleopodnebnne spremembe v Evropi: od pliocena do antropocena (geografija).« Nagrado za najbavko magistrsko delo s področja naravoslovja in tehnike je dobila Laura Kocet. Magistrirala je na Zdravstveni fakulteti Univerze v Ljubljani z magistrsko nalogo »Avtomatska prepoznavna artefakta zvonjenja pri preiskavah magnetne resonance.« Nagrada za najbavko doktorsko disertacijo pa je šla v roke Martine Štampar, stera je doktorerala na Mednarodni podiplomski šoli Jožefa Stefana z doktorsko disertacijo »Razvoj novih in vitro 3D celičnih modelov za določanje genotoksičnosti.« Za svojo doktorsko disertacijo z naslovom »Rekonfigurabilne mreže nematskih topoloških defektov« je nagrado daubo ške Saša Harkai, steri je doktorero na Fakulteti za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani.

Silva Eöry

Zoran Vidic – zasavski Prekmurec

ZBIRATELJ, RIBIČ, POZNAVALEC ZGODOVINE ...

»Ges sam nej Prekmurec po rodi, vej pa sta bila tak oča kak mati Zasavca. Leta 1955, gda sta prišla v Mursko Soboto, sta mene prinesla s sebov. Te sam biu star dva mejseca, tak ka skor od svojoga rojstva živem tū in leko povejm, ka sam zasavski Prekmurec,« mi prva pove Zoran Vidic. Oča

Sogovornik je tudi velki ribič (osebni arhiv Zorana Vidica)

Viljem, steri je biu partizan, je mater Justino spozno te, gda je ške delala v pletilnici v Litiji. Po tistom, ka so se preselili v Prekmurje, je mati nej več delala, liki je skrbela za držino: »Mam štiri lejta starejšo sestro Meto. Ona je bila fizioterapevtka, zdaj je tak kak ges tūdi že v penziji, in žive v Maribori.« Držina Vidic je živela v židovskom bloki (lakótomb), kak pravijo lidge zidini, stera je zrasla na mestu, gé je inda svejta stala soboška sinagoga: »Po drugi svetovni bojni se je v Prekmurje priselilo dosta lidi iz drugih krajov Slovenije, spoj školniki pa tūdi policaji, kak je biu moj oča, steri je delo na Upravi javne varnosti. Té blok ma pet etaž in tak so zaposleni na občini živeli v štirih stanovanjih, pa tisti, ka so delali v špitali, so meli štiri, sodaki pa policaji vsakši v štirih stanovanjih, pa ške eni drugi so daubili štiri stanovanja. Na začetki je v našom bloki nej živo ranč eden Prekmurec nej.« Vseeno se je mali Zoran brž navčo

prekmurski, vej pa so se zvūna, gé so meli tūdi dva peskovnika, mlajši špilali z drugo deco, stera so živela na Lendavski vilici: »Doma smo si gučali po zasavsko, vej pa sta oča pa mati do smrti tak gučala, čiglij sta razmela prekmursko.« Zoran Vidic se je šaulivo na prvov soboški osnovni šauli. V toj zidini je bila tistoga cajta tūdi gimnazija: »V bistvi bi ge mogo na tretjo šaulo oditi, samo ka je v našom bloki živela leranca, Mežan se je pisala, pa me je ona nekak napelala, ka sam ta šau na prvo šaulo. Z menov so v razredi bili mlajši, steri so prišli z vesnic, stera so pauleg Sobote, s Polane, Černelavec in Nemčavec.« Do šaule je odo skauzi soboški park, tak ka se je na toj lejpoj pauti furt neka godilo. Pravi, ka je nej biu naj-

bavki šaular, pa ka ga je te ške nej telko zanimala zgodovina, kak je tau gnesden: »Zatau, ka je mama doma bila, sam v vrtec nej odo. Gda sam v prvi razred prišo, je par deklin že znalo pisati in šteti, ges pa sam se komaj tam tau začno učiti.« Po zgotovljeni osnovni šauli je meu ške bliže do srednje ekonomske šaule, stera je bila samo dvesto metrov vkraj od njegvoga bloka. Tū je meu sošolce iz cejluga Pomurja, ali vseeno so se dobro razmeli: »Nikši svaj je nej bilau. Ovak pa sam v tom cajti špilo tūdi košarko, pa radi smo odili na soboško kaupanco, gé smo se mladi te družili in kaupali. Istina pa je bila, ka smo mogli biti najkesnej do devete vore večer doma.«

Po tistom, ka je zgotovo so-dački rok, steroga je slūžo en tau v Škofji Loki, drugi pa v Ljubljani, se je prva zaposlo na Pomurski založbi, gé je delo v skladišči. Pomago je knjige pakerati, piso je račune, po pau leta pa je redno slūžbo daubo na Zavarovalnici Triglav, gé

je osto vse do tistoga mau, ka je ūšo v penzijo: »Zanimivo delo je bilau. Prva sam ške v pisarni delo, v zadnjom cajti pa sam biu cenilec premoženjskih škod in sam dosta po tereni odo. Lepšoga nega, kak po Goričkom oditi. Ne morem prehaliti té lidi. Nej so pitali, zakoj sam prišo, liki so me prvo pitali, ka mo djo pa piu. Tak je bilau. Mogau-

Najstarejša njegova soboška razglednica je iz leta 1898 (osebni arhiv Zorana Vidica)

če je gnesden nej več tak, ka se cajti vōmenjavlejo,« je ške povedo sogovornik in cujdau, ka je s pogučavanjom z lidami furt vküper prišo, ka se je dala realna ocena škode in so lidge daubili tisto odškodnino, stera jim je pripadala. Zoran Vidic ma ške gnesden v lasti stanovanje, v sterom je od malih naug živo s svojo držino, samo ka ga davle v arendo, on pa že duga leta žive pri svoji življenjski sopotnici Danici, s stero sta se nej zdala. Živeta v njenom rami, pauleg steroga je tūdi gračenek pa sadno drevdje: »Čemašram, mašfurtnekše delo. Furt trbej kaj popravlali, pa za gračenek skrbeti.« Ovak pa ga trnok fejest zanima zgodovina, spoj vse tisto, ka se je godilo v Murski Soboti in v bližnji krajini. Nej dugo toga nazaj je v Pomurskom muzeji predavo o stari Sobočancaj, tūdi o držini Szapáry, stera je duga leta v lasti mela soboški grad, v soboški knjižnici pa je gučo o stari soboških krčmaj. Več o tom mo pisali ob kakšni drugi priliki. Je tūdi zbiratelj starih

pejnez, znamk, pa tūdi razglednic iz cejluga Pomurja, največ pa je soboških. Že 270 jih ma, najstarejša je iz leta 1898: »Na toj razglednici sta gor dva kejpa soboškoga grada pa eden od špitala. Tau je tista zidina, stero so nej dugo toga podrli pa na njenom mestu napravili nauvo zidino za slovenski tau vogrske firme MOL.«

Naš sogovornik je tūdi velki ribič. Zdaj, gda tau štete, je glij v Szegedi na svetovnom ribiškom tekmovanju, na sterom je biu že večkrat, prvo paut je leta 2000 odo na tau tekmovanje v Južno Afriko. Z ribištvom se je spravlo že njegov oča, sam pa je kak enajstletni pojbič začno ribe loviti. »Prvo ribo, ostriza, sam zgrabo na leskovo palico tam pauleg Hotize, v enom ribniki. Sledkar sam biu tūdi tajnik ribiške držine, pauleg toga pa sam večkrat birauw na tekmovanjih,« je ške raztolmačo Zoran Vidic in cujdau, ka je največji čar ribarjenja tau, ka je dosta zvūna, v naravi, pa tau, kak ribo napelaš, ka se zgrabi na tvojo vabo (csali), črva, kukorco ali kaj drugoga: »Fontoško pa je, ka ribo preveč ne poškoduješ in jo nazaj v vodau pistiš. Ge rib domau ne nosim.«

(Kejp na 1. strani: Zorana Vidica, steri stogi pred soboškim gradom, trnok fejest zanima tūdi zgodovina (Kejp: Silva Eöry))

Silva Eöry

»Mi se imamo radi, Jutko imamo radi«

S to pesmico so se med drugim malčki slovenske skupine Zvezdice v monoštrskem vrtcu

in madžarskem jeziku in se ji za vse lepo in dobro zahvalila s cvetjem. Jutka pa je vsake-

živete utrinke med otroki. Ob tem so ji namenili nekaj poslo-

vse tvoje sodelavke in starši še enkrat iskreno zahvalujemo za prav vse. V življenja naših

Slovo od vzgojiteljice Jutke

poslovili od vzgojiteljice Jutke (Kardos Tiborné), ki se je po 40. letih dela z otroki upokojila. Njena skupina jo je presenetila z lepimi pesmimi in deklamacijami v slovenskem

ga otroka posebej še zadnjič objela. Tudi sama je izdelala darila za malčke. Od nje so se poslovili tudi starši, ki so za njo pripravili lepo fotomontažo, ki jo bo spominjala na lepo pre-

samo njej temveč tudi mamicam pa celo očetom pritekale solze. Vzgojiteljica Jutka je namreč naše otroke vzgajala z največjo ljubeznijo in navdušenjem. Otroke je zjutraj zmeraj čakala z lepimi besedami in toplim objemom. Ko pomislimo nanjo, nam vedno pride na misel njen nasmejan obraz, ljubeča, dobrodušna, izjemno potrpežljiva

in topla osebnost. Ob koncu slovesnosti smo se še malo družili ob tortici, prigrizku in kozarčku soka.

Draga Jutka, ob tej priložnosti se ti tako otroci, kakor tudi

Teto Jutko so imeli vsi malčki radi

otrok si prinesla vedrino, veliko novih znanj – za vse to iskrena hvala! Vsi skupaj ti želimo veliko sreče, miru in zdravja na tvoji nadaljnji poti.

Nikoletta Vajda-Nagy

Z GORNJESENIŠKIMI MALČKI NA IZLETU V SLOVENIJI

V petek, 27. maja 2022, smo se z otroki iz vrtca Gornji Senik odpravili na zaključni izlet v Slovenijo, natančneje v Serdico na Goričkem. Obiskali smo kmetijo Čebel-

in videli, kako sedijo na konju. Preden smo vstopili v tamkajšnji čebelnjak, smo si nadeli čebelarke klobuke in se tako zaščitili pred piki čebel. Gospod čebelar

Kisilak nam je nato razkazal čebelnjak tudi od znotraj. Odprl je panj in mi smo si lahko v tišini ogledali čebeljo družino ter za nekaj časa prisluhnili prijetnemu brenčanju čebel. Okusili smo tri vrste domačega medu na kruhu in se posladkali s slastnim medom. Prav tako smo si ogledali še nekatere druge domače

tudi nekaj namiznih iger. Pred našim odhodom s kmetije so se otroci lahko še krajši čas poigrali na igralih, nato pa smo se odpravili še na ogled izvira mineralne vode, kjer smo se malce osvežili. Poslovili smo se od prijetnih domačinov in se lepih vtisov ter nekoliko utrujeni odpeljali

Gospod čebelar nam je odprl panj in nam pokazal čebeljo družino

ji gradič družine Kisilak. Do tja smo se peljali z avtobusom po razgibani cesti in otroci so lahko iz avtobusa opazovali čudovito goričko pokrajino. Ob prihodu na kmetijo so nas pričakali člani družine Kisilak, nam zaželeli dobrodošlico ter nas prijazno postregli z njihovim okusnim domačim jabolčnim sokom. Prav tako nas je na dvorišču že čakal majhen konj-poni Poldi, na katerega so otroci z veseljem sedli, on pa jih je na svojem hrbtu ponesel okrog dvorišča do ogledala, v katerega so se otroci lahko pogledali

živali, in sicer kokoši, ptiče, ovco ter prašiča pasme mangalica z imenom Filip. Božali in hranili smo tudi zajčke. Pri tem smo se o vseh teh zanimivih živalih hkrati še veliko naučili. Sledila je ustvarjalna delavnica, na kateri so si otroci lahko naredili lep spominček za domov. Vsak otrok je izdelal svečko iz čebeljega voska in jo po želji okrasil. Ogledali smo si tudi muzej starih predmetov družine Kisilak. Zatem smo se povzpeli po visokih stopnicah na senik. Tam so otroci lahko videli še nekoliko drugačen čebelnjak, seno in

Otroci pri izviru mineralne vode v bližini Serdice

nazaj proti našemu vrtcu, kjer so nas že čakali starši. Največja zahvala velja slovenskemu Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu za finančno pomoč, saj brez finančnih sredstev nikakor ne bi mogli doživeti tako čudovitega izleta, ki bo našim otrokom zagotovo še dolgo ostal v prijetnem spominu.

Zapisa: Andreja Serdt Maučec

ŽELEZNA ŽUPANIJA

GYESEV je audo vagone

Starejše pa srednje generacije se še spomni na tiste čase, gda je ešče odo cug na paro med Sombotelom pa Varašom. Slejdnjo leto je za vlak na paro leto 1983 bilau, med kednom vsikši den je malo po štrtoj vōri štarto iz Sombotela. Potejm ga je že samo v muzeji leko vido. Vagoni, steri so parnik menjali, so tistoga reda moderni bili, kak lokomotive tak vagoni. Depa kak se je začnila modernizacija, tak so se začnile menjave, najbolje zato, ka so nauve lokomotive že na elektriko napelani.

Tak je tau bila med Varašom pa med Sombotelom tō, gda so obnovili železniško proggo na elektriko leta 2011. Tau je edna avstrijska firma naredla, stera se tak zove ka GYESEV, potistim ka je od MÁV-a (Madžarske državne železnice) prejkvzeli vlogo upravljalca. Nauvi vagoni, steri so se tak zvali ka Schlieren, so zeleno barvo meli pa so dosta bola moderni bili kak prejšnji vagoni, stera je MÁV emo. Dobro je bilau v stauci sejdeti zato, ka taši so bili kak če bi v sici sejdlji, najbaukše je pa vejn tau bilau, ka so vagoni meli klimo pa internet. Depa kak vejmo, ka je zdaj moderno za par lejt že nede, tak je bilau tau s Schlieren vagoni tō. Leta 2013 so je začnil menjavati na nauve, steri se tak zovejo ka FLIRT, do leta 2015 deset taši vagonov ali leko bi prajli ka lokomotiv vküper z vagoni so küpli, zato ka tau je že edno pa isto.

Do gnesden je GYESEV že vsej 55 Schlieren vagonov dolamejno, tak ka te so več spoj nej nücali. Zavolo toga so je začnili odavati, do leta 2021 so deset odali, zdaj pa nagnauk vse štiridesetpet, ka ji je ostalo. Lüstvo se veseli nauvim lokomotivamz vagoni zato, ka bola so moderni pa vse majo, ka trbej, depa stauci so že nej taši udobni kak so tisti starejši v Schlieren vagonaj bili.

Karči Holec

OD SLOVENIJE...

Slovenija ima novo vlado

Po sedemurni razpravi je Državni zbor na izredni seji, ki je bila 1. junija, potrdil 17-člansko ministrsko ekipo. Slovenija je s tem dobila 15. vlado pod vodstvom Roberta Goloba, ki jo sestavljajo stranke Gibanje Svoboda, SD in Levica. Na glasovanju o novi vladi je bilo prisotnih 81 poslank in poslancev – 53 jih je glasovalo za, 28 pa proti. Sledile so zaprisege vseh 17 kandidatov in kandidatov. »Svoboda je nekaj, kar so si ljudje izbrali 24. aprila,« je v svojem zaključnem nagovoru dejal Robert Golob in se s tem navezal na predhodno razpravo poslank in poslancev. »Za njih je svoboda žal vse tisto, kar vaša vlada ni bila,« je dejal opozicijskemu delu parlamenta. Ponovil je svoje besede, da prihodnjo vlado odlikujeta raznolikost in uravnoteženost. Kot je poudaril, je to edini način za reševanje številnih izzivov v družbi in enakovredno obravnavo problemov. »Ocenjujte nas po rezultatih,« je še poudaril predsednik nove slovenske vlade in dodal, da bodo »cilji vedno ambiciozni«.

Po primopredaji poslov med Robertom Golobom in Janezom Janšo je potekala prva seja nove vlade, na kateri so obravnavali 47 sklepov. Policijo bo vodil Boštjan Lindav, na čelu Sove, Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, bo Joško Kadivnik, Ukom, Urad za komuniciranje, pa prevzema Dragan Barbutovski. Vlada je ministrstvom tudi naložila, da pregledajo vse zaposlitve in premostitve od 1. januarja 2020 dalje. Ustanovila je odbor za državno ureditev in javne zadeve, odbor za gospodarstvo in komisijo vlade za administrativne zadeve in imenovanja. Kot je dejal Golob, je bila prva seja zelo plodna in konstruktivna: »Še enkrat sem bil vesel, da smo izbrali tako dobro in usklajeno ekipo. Verjamem, da je to odlična popotnica za to, da bo vlada delovala v duhu dobrega sodelovanja.«

Belgija skozi oči Matéja Nemeša

Mladi Porabec Maté Nemeš, ki tudi aktivno varuje in ohranja slovenske tradicije na našem območju, ker je član sakalovske folklorne skupine, je preživel 5 mesecev v Belgiji. Medtem ko sem se pogovarjala

»Ja. Belgija je posebna država, saj govorijo ljudje v enem delu francosko, v drugem delu flamsko in nemško. Mogoče zaradi te razdeljenosti govori-jo vsi angleško, torej jaz sem uporabljal ta jezik.«

»Tam, zaradi vpliva morja, zime niso tako hladne. Konstantno je bilo okoli 6-8 stopinj, tudi čez dan in ponoči. Veter pa je pihal venomer ... «
- *Kakšna se ti je zdela gastronomija?*

membni šefi v tovarni se vozijo v službo tako.«

- *Hkrati si potoval po severni Evropi. Katere države si obiskal?*

Na našo srečo Brugge leži blizu Nizozemske in Francije. Med

Maté Nemeš je 5 mesecev delal v Belgiji

Antwerpen, kamor so hodili na izlete

z njim, sem izvedela obilo zanimivosti.

- *Kako si dobil priložnost, da potuješ v to beneluško državo?*

»Delam pri mednarodnem podjetju v Gyóru, ki ima več firm po celi Evropi. Belgijcem

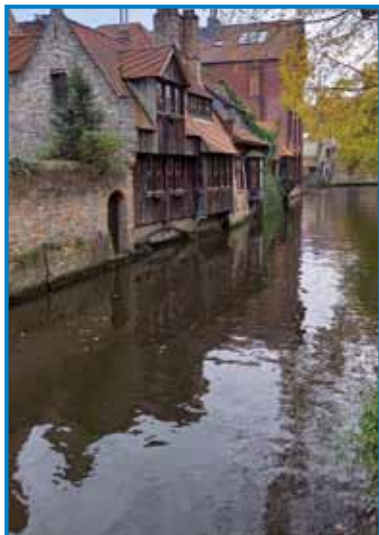
- *Kako si potoval v Belgijo? Z letalom?*

»Ne, s sodelavci smo se vozili z avtom. V soboto zjutraj smo štartali iz Gyóra, potem smo eno noč prespali v Nemčiji in v nedeljo zvečer smo dosegli naš potni cilj. Trajalo je približno 16 ur.«

- *V katerem mestu si živel?*

»Živel sem v mestu blizu severnega morja, ki se imenuje Brugge. Mesto je vpisano na listo svetovne dediščine UNESCO, ker so ohranili njegovo podobo tako, kot je bila v srednjem veku. Res ima človek občutek, da potuje nazaj v času, kljub temu lahko ima tam sodobno življenje. Zanimivo je, da je bila priljubljena hitra restavracija McDonald's v neki zelo stari stavbi.«

- *Ti je bilo mesto všeč?*

Za Brugge - v tem mestu je delal - se pravi tudi severne Benetke

je manjkalo delovne sile, zato so nas prosili, da jim pošljemo okoli 35-40 delavcev. Seveda, za to so potrebovali tudi neko osebo, ki koordinira njihovo delo, tako sem dobil zeleno luč, da delam nekaj mesecev v Belgiji.«

- *Torej lahko rečemo, da je to bila službena pot. Kako si komuniciral v tej državi?*

»Seveda! Oboževal sem njegovo posebno vzdušje, prijetne male mostove nad odtočnimi kanali ... Ni čudno, da ga omenjajo ljudje kot severne Benetke. V centru so turiste vozili z vozovi s konji in lahko so odkrivali znamenitosti po majhnih ulicah.«

- *Kakšno je bilo vreme? A ste imeli mrzlo zimo?*

»Tam je popularna hrana, ki jo cvrejo v vročem olju, predvsem jejo obilo krompirja. Zraven njega naredijo posebne omake, imajo raznovrstne majoneze pa tudi pikantne omakice. Med sladicami je gofri najbolj znan in seveda radi imajo čokolade, ki so ročno pripravljene. Kvalitetno pivo

vikendi, ko smo imeli prosti čas, smo šli v Amsterdam, v Luksemburg, v Hag. Obiskali smo normandske podeželske pokrajine, ki so prekrasne. Imel sem priložnost, da razširjam svoj horizont in spoznam nove kulture ter perspektive.«

- *Ali razmišljaš o tem, da bi šel nazaj?*

Ostende - Severno morje

pa pijejo z veseljem, tudi sam sem poizkusil nekaj vrst.«

- *5 mesecev ... To je veliko časa ... A si dobro spoznal ljudi?*

Ja, zdi se mi, da so oni bolj mirni, nikoli niso v stresu, toda so zelo pridni pri delu. Razmišljajo logično in previdno, tako so naredili tudi svojo infrastrukturo, ki je izjemno moderna. Vsi uporabljajo kolesa, tudi po-

»Brugge je ponudil odlično priložnost, da preživim sivo in dolgočasno zimo na drugačen način. Seveda bi se vrnil za nekaj dni. Toda porabski griči in družina so me klicali domov, saj je človek srečen samo doma.«

Noémi Illés

Slike: osebni arhiv M. Nemeša

7. VSESLOVENSKA RAZSTAVA ROŽ IZ KREP PAPIRJA NA VRANSKEM

28. in 29. maja je potekala 7. vseslovenska razstava rož iz krep papirja v organizaciji Vranske rož'ce v športni dvorani Vransko. V teh dneh se je dvorana spremenila v cvetlič-

Na razstavi se je predstavilo več izdelovalk in izdelovalcev rož iz raznih krajev Slovenije. Naš cilj je bil, da spoznamo nove oblike papirnatih rož, izmenjava izkušenj in nave-

Porabke s soboško etnologinjo Jelko Pšajd

ni vrt. Krasili so jo različne rože in aranžmaji, priravljeni iz krep papirja.

Letos so se razstave prvič udeležile rokodelke iz Porabja skupaj s skupino Rožice Pomurskega muzeja Murska Sobotna in Jelko Pšajd, muzejsko svetovalko.

zovanje novih prijateljskih stikov. Iskrene čestitke organizatorjem za skrb za ohranjanje tradicionalne kulturne dediščine, izdelovanja rož iz krep papirja.

*Gyöngyi Bajzek
sekretarka ZSM*

SPET REVIIJA PEVSKIH ZBOROV

Območna revija odraslih pevskih zborov in vokalnih skupin v Murski Soboti je potekala 21. maja. Tokrat se je udeležilo devet zasedb iz dežele ob Muri in Rabi: Upokojenski mešani pevski zbor Stari Kovači Murska Sobotna, Mešani pevski zbor Andreja Maroške društva upokojencev Beltinci, ZARJA - ženska vokalna skupina KUD Moščanci, Mešani pevski zbor Avgust Pavel Zvez Slovencev Gornji Senik, Pevska skupina Prekmurci, Mešani pevski zbor Vladimirja Močana društva upokojencev Murska Sobotna, Komorni pevski zbor Zvez Slovencev Monošter, Vokalna skupina BeleTinke in Mešani pevski zbor Štefana Kovača Murska Sobotna.

(Na našem posnetku MePz Avgust Pavel ZSM z Gornjega Senika)

Uredništvo

Pod Srebrnim brejgom ...

... Slovenci slobaud gemlemo od enoga največšega človeka. V svojem 109. leti je mrau pisatelj, humanist, intelektualec Boris Pahor. Biu je človek, steri je v življenji telko lagvoga doživio kak rejdko steri človek. Eške je pojbič biu, gda je v svojem Trsti vido, kak so talanski fašisti Slovenski daum gorvužgali. Tak je že kak mladi na svojoj kauži vido, ka takši režimi delajo, če tak ne brodiš, kak uni škejo. V drugoj bojni bi se kak Slovenec iz Italije za nji bojnatu mogo. Vujšo je, potejm so ga Nemci v lager nutzaprli. Nej samo v enom lageri biu, pa dun je živi ostanu. Kak velki Slovenec je svojim lidam v Trsti pa kaulak njega energijo davo, ka so Slovenci ostanoli. Depa že znauva se je enim drugin v okau zaskalino. Jugoslovanskim komunistom se njegvo delo nej najbolje vidlo, njegve knjige so v Sloveniji nej ranč srečo mele. Pahor pa je že velki pisatelj biu. Trbej prajti, ka v Evropi so ga v tisti časaj bole poštvjali, kak pa je tau v Sloveniji bilau. Zvekšoga se je vse obrnilo, gda je stari sistem premino. Njegva knjiga Nekropola za knjigo vsej knjig vala. Zavolo nje je velki kandidat za Nobelovo nagrado do konca ostanu.

Eške ena žalost je malo po tejm prišla. V Murski Soboti je evangeličanski duhovnik, indašnji pušpek, Gaza Erniša premino. Dugo, dugo je betežal. Za Ernišo leko povejmo, ka je velko zastavo ekumenizma cejli čas v rokaj noso. Ja, velko skrb je za tau emo, aj katoliška cerkev pa njegva evangeličanska več vküper delata, se bole razmejta, probata indašnji lagvi čas zmed med njima tapozabiti. Vsigdar je rad povedo, ka nej za nazaj živeti, naprej trbej gledati, kak mo tadale živeli.

Kak tadale živeti, na tau nauvi premier Robert Golob pa njegva ekipa ministrov škejo broditu. Zatoga volo tö, ka skur cejla ekipa z Janezom Janšo vred je preveč nazaj gledala. Od koga pripovedamo? Včas se je bole od toga pripovedalo, sto je kaj v drugi bojni včino, po njej pa sto je za časa Jugoslavije ka delo, ka naredo. Pa vsigdar se je na »naši« pa »vaši« talalo. Gvüšno, ka gnauk se tau mora zgotoviti. Mladi lidge nika s tejm neškejo meti, ka starci med seuv majo. Tau je njigvo življenje, mi svojoga škemo živeti, se na velke čuje. Pa ranč tau tö je na vagi bilau, ka so nauvi, mladi lidge v aktualno politiko prišli. Zdaj se na velke čaka, ka se vömini, ka de na bauške šlau. Gvüšno, ka se pesimisti vsigdar najdejo. Pravijo, ka vsi so gnaki, ka nikak ovak nede. Depa kakoli se godi, vüpanje vsigdar ostanu, se vsigdar na nauavo narodi.

V Murski Soboti se na velke čaka, ka nauvi žüpan pride. Zadnji, Aleksander Jevšek, je za ministra odišo. V njegovom časi se je varaš rejsan vöminiu. Dosta nauvoga se je naredilo. Kak povejdano, čaka se, pa se spitava, de ženska, de moški, iz stere partije de, kak de vse tadale šlau. Vej se, ka v Soboti domanja kultura z eno nogau v grobi stodji. Vsi, steri so »žüpanili«, so na velke obečavali, kak de kultura cvesti začnila. Depa obečanje je na leci iz lamp vöπισtiti. Obečanje spuniti, tau pa je že druga pripovejst.

Ka naš Srebrni brejg na tau povej. Un je stau pa stau takšni obečavanj že čüo. Pa že dugo, dugo lidam guči: »Bauške nika nej obečati, samo naprajti trbej.«

Miki Roš

... DO MADŽARSKE

Letovanja v tujini za 20 odstotkov dražja

Po javnomnenjski raziskavi, ki jo je naročila banka K&H, letos načrtuje letovanje v tujini 26 odstotkov Madžarov, kar je 50 odstotkov več kot lani. Le-ti bodo morali - prav tako po oceni omenjene banke - za letovanje odšteti od 20 do 23 odstotkov več kot pred enim letom. Za primer so omenili 3-člansko družino, ki je lani za letovanje na hrvaškem morju plačala 700 tisoč forintov, letos bo za enake usluge odštela približno 160 tisoč forintov več. Enako velja za tiste, ki se odpravljajo v Italijo, Grčijo ali Španijo kot v najbolj priljubljene turistične destinacije Madžarov. Na podražitev vplivata dva dejavnika, in sicer razvrednotenje forinta v primerjavi z evrom je 60-odstotno krivo pri dvigu cen, drugi dejavnik je inflacija v ciljni državi (40 odstotkov).

Tudi znotraj države so se očitno dvignile cene letovanj, čeprav si hotelirji in gostinci prizadevajo, da bi obdržali domače goste. Med Madžari je najbolj priljubljena domača destinacija še zmeraj Blatno jezero. Če se gostje pritožujejo, gostinci odgovarjajo s stavkom: »Ni smo mi dragi, vi služite premalo.«

Minister bi bil vesel kampusa kitajske univerze v Budimpešti

Minister za inovacije in kulturo János Csák je v nekem svojem intervjuju poudaril, da bi bil vesel, če bi se zgradil kampus kitajske univerze Fudan v Budimpešti. Izpostavil je, »da se prihodnost „priljublja“ v inovativnih ekoloških sistemih in na univerzah. Fudan je ena najboljših univerz na svetu, če bo tudi pri nas ponujala kvaliteten pouk študentom, bo dvignila privlačnost Madžarske na trgu visokega šolstva, zato se splača imeti njeni kampus pri nas.« Po mnenju ministra bi lahko bila Madžarska posrednica med vzhodom in zahodom, pogoj za to je, da moramo razumeti Kitajsko vsaj toliko kot zahodno civilizacijo. Csák pravi, da smo imeli do zdaj informacije le iz druge roke, kakšni procesi se odvijajo na vzhodu, točneje v kitajski družbi in gospodarstvu. Da bi se to spremenilo, bi lahko prispevala tudi kitajska univerza v Budimpešti.

VNOČI SMO GNOJ TRAUSILI

Prejšnji keden sem v Farkašovci odo pri moji tetrici pa botri, pri *Margiti Škerlak*, po možej *Tóka*. V tau vesi zvün nje še več Slovincov žive, steri so se iz Porabja ta oženili. Oni še gučijo slovenski, drugi že samo slovensko ménje majo, depa ne razmejo pa ne gučijo slovenski. Taša ménja so Žiško, Zavec pa Žilavec. Tau tó dobro pokaže nam, ka je gnauksvejta ta ves tó slovenska bila, stera še gnesden

Margit Škerlak (Tóka) živejo v Farkašovci

ma pa za stero nūcamo tak vogrsko tak slovensko ime.

- Tetica Margit, steroga leta ste prišli v Farkašovce?

»Leta 1966. 13. augustuša, te, gda sem se oženila, te sem prišla sé v Farkašovce. Težko mi je bilau z daumi kraj titi, dosta sem djaukala dočas, ka sem se vcujvzela. Zato ka rada sem bejla doma pri dejdeki pa dobro je bilau v Andovci tū, dosta spoznancov pa padaškinj sem mejla, stere sem potejm, ka sem se oženila, vse tamnjala.«

- Gda ste v Farkašovce prišli, te so že bili tū Slovenci, s sterimi ste leko slovenski gučali?

»Iz Andovec sta Sejrina Mariška pa Lujzatjin Erži bejle tū Slovenke, sledkar je že več prišlo, depa te so samo tej dvej bile. Zvün nas je več taši bilau, steri so slovensko ime meli kak Žiško, Žilavec pa Zavec, pa leko ka edni so med tejmi še vedli gučati tū, depa tōj tistoga reda že vsikši samo vogrski gučo. Dja sem nej trno stejla sé pridti, depa ka bi doma delala.«

- Dobro je bilau v Andovca?
»Fejst, tak dobre sausede smo meli, ka ti tau taprajti

ne vejtm, tam sem vsakšoga poznala, v Farkašovci pa

skur nikoga nej. Doma sem mejla padaškinje, Sejrina Irinko, Djauskoga Margita, s sterimi smo vsigdar vtjūpar bile. Najbola smo po vačaraj vtjūp odli, gda že nej bilau dela. Dosta norij smo naredli, bilau tašo, ka smo djaboke šli brat k staroj Amerikanarskoj babi, depa tak, ka ona nej vejdlja. Taše lejpe rane djaboke so bile, pa gda smo je mi zagaednili, nam so vse sline tekle. Gda je večer grato, Mentjin Ernō, Djišarin Franci, Sejrina Irinka pa dja smo šli, ka si nabaremo tiste sladke djaboke. Zaman ka je že kmica bila, stara Amerikanarska baba nas je nikak vpamet vzela pa nas je začnila gnati. Depa mi smo flajnsni bili pa smo odleteli, samo ona se je tō nej njala pa hajt, za nami. Mentjin Franci se je tak napravo, kak če bi sodak bejo pa na staro skričo. Baba tau je državna meja, če še enga staupite, te vas odpelamo. Depa nika je nej valalo, stara je nazajskričala: „Lampe si zapri, vejtm, ka sto si ti!“ Mi drugi smo za velke djablani skrili. Depa te, hvala Baudji, se je obrnau-la pa nazaj domau ušla. Mi

smo mislili, ka naletja vujdemo, sto bi brodo na tau, ka de ta stara baba tak daleč nas cmarila.«

- Dejdek so sigurni (strogi) bili?

»Z menov nikdar nej, če sem vnoči tjesnau domau prejšla z veselice, še te me je nikdarnej bašejktivno. Pa bilau tašo, ka smo že ranč nej vnoči, litji zaranka prišli domau. Božič je bejo, lüstvo je k meši, k zorjenici šlau, pa gda smo se z njimi srečali, smo se njim tak poklaunili, ka dober večer. Oni so na nas poglednili pa so nam prajli, kakšni večer da je že zranek. Depa tau je tū istina, tašoga reda, gda smo domau prišli, te smo nej ležat šli, litji delat ranč tak, kak če bi cejlo nauč počivali. Bilau je tašo tū, ka sva s Sejrina Irinkov vnoči gnoj razmetavala na njivi.«

Kak sneja na borovom gostüvanji

- Zaka?

»Dejdek je orati sto drugi den, dja sem pa v gauštjo stejla titi delat, aj si malo pejneze leko prislūžim. Nej sem vedla, ka aj zdaj delam, depa Sejrina Irinka mi je prajla, aj se nika ne bojim, zato ka je zvedrina pa mejsec tō lopau svejti. Tak je bilau, v desetoj vōri sva vō na njivo šle pa sva do paunauči cejli gnoj raz-

trausile. Dejdek je drugi den leko orau, dja sem pa ušla v gauštjo pejneze slūžit.«

- Na koj ste cerali peneze, ka ste prislūžili?

»Vse, ka mi je trbelo, sem

Margit s sestro Sarolto

s tauga tjöjpila. Dejdek mi je nej dau pejnaze, baba je mrla, mama je pa v gazdašagi delala, vsakši mejsec

je samo gnauk domau prišla. Sama sem ostala, sama sem se mogla brigati zase, še tau je dobro bilau, ka sem vejdlja tjöjati.«

- Dosta taši tjejpov mate, gde ste v nauvom gvanti dolavzeti, tau je tistoga reda šega bila?

»Te je tak bilau, če buča (proščenje) bejla, te smo vsigdar nauvi gvant meli, steroga smo tak dali zašiti s su-

bolicov (šiviljov). Prvo paut, gda smo gvant oblekli, te smo se vsigdar doladjamali, te je taša šega bejla. Če si na bučo lajnski gvant mejla nej nauvoga, te so tau včasim vpamet vzeli pa so te šinfali.«

- Prvin je lüstvo več vtjūpodlo kak gnesden, nej?
»Gnesden že ništje nikam nede, prvin smo po sauseda odli, goščice smo löjpali,

perdje smo čejsali pa pripovejdali, najbola po zimaj, gda je nej bilau telko dela.

- Mate taše tjejpje, gda ste na borovom gostüvanji sneja (nevesta) bilej, kak so vas

na tau vöodebrali?

»Tak, ka ništje nej sto vzeti, pa te name pa Djišarinoga Francina so dočas nagučavali, ka sva nej privolila. Dobro je bilau, veselo, dosta lüstva, cejla ves se je goranaravnala pa še s sausedne vesi so prišli nam na pomauč.«

- Kak je bilau, gda ste sé v Farkašovce prišli, te je že baukše bilau?

»Težko je bilau, ranč tak kak doma, mauž je delat odo, dja sem pa sama ostala z marov pa s konjom. Senau sem sišila, na njivi sem delala, gnoj sem vövozila, drva sem domau z gauštja vozila cejlak sama. Še sreča je bila, ka sploj dobroga konja smo meli, steroga sem naletja leko pregla pa vozila z njim.«

- Pa kak je zdaj?

»Leko bi pravla, ka tak po starom. Gda je človek mladi pa zdrav, te je vse lejpo pa dobro, gda pa stari grataš pa betežen, te pa že nikanej dobro.«

(Kejp na 1. strani: Margit Škerlak so se iz Andovec v Farkašovce oženili.)

Karči Holec

Od inda v gnešnji čas

PRIPOVEJSTI O SLOVENSKI KRAJINAJ

Nazadnje smo se po Gornji Savinjski dolini s čunaklinon pelali, že na prag Dolnje (Dolenje) Savinjske doline smo prišli. Tam se kotlina (medence) začne, v steroj tretji največji slovenski varaš stodji. Že od deleč se njegvi stari grad više njega leko vidi, tisto, ka je od njega ostanolo. Grofovge Celjski so ga gorpostaviti dali. Po varaši so si ménje dali.

Keleja

Keleja ali Killia tō so Kelti ménje dali svojimi varaši, iz steroga je skauzi čas Celje gratalo. Depa kakši 800 lejt po tejm je kak Celeia eške bole poznani biu. Tau ménje je svojimi varaši rimski imperij dau. Depa vse tau nam pripovejda, ka na tom mesti skrak reke Savinje že od inda so lidge živeli. Od toga nam arheologi leko povejo, ka vse so vō iz zemle skopali. V stari časaj pa je za Rimljanov Celeia dun najbolje cvetejla. Tau se je kaulak leta 50 začnilo goditi. Bogati varaš je tau biu. Zavolo svoje lepote, lejpi velki ramov so ga druga Troja tō zvali. Cele-

Slejdjen celjski grof Ulrik drugi je nej sreče emo. Nej sreče v lübezni pa ovak tō nej. Gnes si samo leko brodim, kak bi bilau, če bi ga nej tak lagrov bujli. Leko bi Celje tau bilau, ka je skauzi čas Beč grato. Ja, vse je tak vōgledalo

prej skaučimo. Tam kaulak let 1100 se je varaš Cyilie zvau. V tom časi se oprvin od eni velki gospaudov, grofov začne pisati. Gvüšno, ka nej v novinaj, eške ji je nej bilau. V stari dokumentaj se oprvin leko

Takšen je celjski grad kaulak leta 1500 vōgledlo, gda pa njegvi grofov več nej bilau. Drugi gospaudje so ga prejkvezeli

ia je s poštijami zvezana bila z mordjom pa s Panonijo tō. Vejmo, čas je svoje naredo, nauve bojne, nauva lüstva so v krajino prišla. Tak znauva že nin za skur gezero lejt na-

najde, ka gospaudje Žovneški nej samo eden grad pa velko zemle majo. Depa Žovneški so ji zatoga volo zvali, ka na brejgi Žovnek so svoj prvi velki grad meli. Eške eno ménje

so meli, Savinjski so njim tō prajli. Gvüšno ka zavolo reke Savinje, kaulak stere se té naše pripovejsti pletejo. Kak vōgleda, dobro so se vejdlj »politiko« iti. Vsigdar so s tistimi vküper podržali, steri so v bitaj pa bojnaj gvinali. Vse več pa več zemle so meli, vse bole krepši so bili. Tak so 1322. leta Cyilie tō daubili pa kcu vnaugo zemle. Od toga leta so se več nej Žovneški ali Savinjski zvali, Celjski grofovge njim gnes pravimo.

Celjski grofi

Za nji leko povejmo, ka pomalek so ena največša, najbolje krepša držina v Evropi gratali. Brezi nji se je nika nej moglo zgoditi. Eške so bole vejkši po bojnaj s Törki gratali. Najbolje poznana od vsega toga je bitje pri Nikopolji, 1396. leta se je godila. Tam sta se prauti Osmanom kral Sigismund Luksemburški pa celjski grof Herman drugi bojnal. Sigismunda so skur bujli, ranč zavolo Hermana je živi ostanolo. Po tejm se je Sigismund s Hermanovo čerko Barbaro oženo. S tejm so eške več zemle dobili. Skur cejlo gnešnje Slovenijo pa Hrvaško so meli, cejle krajine v Austriji pa v Srbiji so tō njigve bile. Gvüšno, ka pri drugi velki plemeniti držinaj je do nevoškenosti prišlo. Nej samo gnauk so steroga od nji bujti škeli. Največša »konkurenca« so njim gospaudje Habsburški bili. Depa v tistom časi je Beč eške nej biu tak naprej valaun, kak je par stau lejt po tejm grato. Leko povejmo, ka Celjski gospaudge so v tistom časi evropsko politko prejk meli. Depa nika za vekomaj ne oстане. Kak brž so se zdignoli, tak brž so premijnauli. Samo 124 lejt so kak Celjski živeli. Samo telko njim je trbelo, ka so največši gratali. Vse pa se je 1456. leta končalo. V Beogradu je na Ulrika drugoga atentat biu napravljeni. Nikšnoga sina je nej za seuv püsto, zaprav, vsi so kak

mladi mrlj. Celjski grofovge so preminauli. Po njij se je dinastija Habsburg na velke začnila zdigavati. Po eno par bojnaj so vse, ka so Celjski meli, uni dobili.

tau, ka so nej Slovenci pa nej Nemci bili. Uni so se sami za sebe meli. Tau nam od toga tō pripovejda, kakši velikaške so tau bili.

V muzeji Celje si lidge leko Ulrikovo glavo poglednejo, tau, ka je od nje ostanolo

Na tom mesti že od nauve velke države leko pripovejdamo, od Habsburške monarhije. Gnes eške itak velka dilema žive, če so Celjski gospaudje Slovenci ali Nemci bili. Gda poglednemo, vsi nemško ménje majo; Friderik, Ulrik,

Celje

Gnes Celje v svojom časi živé. Depa kamakoli se po njem obrnete ali pa više njega poglednete, leko se dosta toga vidi, ka je indasvejta napravleno bilau. Lidge iz Celja pa kaulak njega

Od staroga grada više Celja pa reke Savinje eške gnes zidine stodjijo. Pripovejda jo nam od velikašov, steri so zgodovino Evrope spremenili

Herman pa tak tadale. Depa gda so eške Žovneški ali Savinjski bili, se v dokumentaj ménje Preslav najde. Ranč un aj bi »oča« cejle dinastije biu. Preslav pa za staro slavsko ménje vala. Po eni teoriji aj bi njigvi predniki že staroslavski velikaši bili. Gvüšno je, ka so vedli slovenski gučati. Na, v tistoj rejči, stera je v tistom časi živela. Od toga nam ništerna pisma gučjo, stera so si med seuv pošilali. Depa gnes vala

svojo Savinjo trno radi majo. Dugo so se za njau bojnali, ka je nazaj čista pa zdrava gratala. V časi socialistične Jugoslavije je skrak Celja zamazana industrija gorzrasla. Iz nje je v Savinjo telko lagvoga nutsteklo, ka je skur preminaula. Ja, bole važno je bilau, ka industrija na velke cvete pa raste, kak pa svejt kaulak nas vōglejda. Gnes se je na našo srečo pa srečo Savinje tau vcejlak vōminilo.

Miki Roš

»NAJRAJ MAM RODODENDRONE PA AZALEJE«

27. majuša v lejpom sončnom dnevi se nas je par slovenski penzionistk napautilo k držini Fickini na Gorenji Senik pod vodstvom podpredsednice društva Marijane Kovač. Baugi hvala, ka nas je naša senička penzionistka Fickina Agi, po možej Grebenar pozvala poglednit njigve cveteče rododendrone. Tisti püngrad videti je en najlepši dar! Fickin lejpi velki raum v tistom tali Gorenjoga Senika, steromi pravijo Sobota, je trno praktično pa moderno vönapravljeni. Je skrak pri poštiji, od praja ga brani seča, dvor pa že kaulek vzema velka gauštja ali po seničkom lejs. Dvor je kaulakvrat puni s cvetečimi grmauvi, trnjovimi raužami, zelenimi grmaovi, z malo mlakov z vodenimi rauži, korati pa s kipi (szobrok). Na srejdji pa dolapokošena sonžet, stero

gda sam sploj mala bila, te sam sir najlepšo raužo mogla v gračenki dojfrgniti pa té nej ka bi nüt v künjo odnesla, ka bi pokazala, sir sam vanej nin tasranila, aj se ne kurijo

ka tau nej trbej v ladi meti, tau trbej tavö posaditi. Tau je že več kak dvajsti lejt. Pa té, gda sam najprvo paut bila v Jeli arboretumi, tam sam vidla té lejpe rauže. Dosta sam

- *Ka si želijo, ka lübijo najraj te rauže?*

»Veuko ico ne lübijo. Mi smo, hvala Baugi, tü pri potauki, pri lesej doma. Tüj je senca gé, malo je bola ladno tö gé. Pa ka je preveč dobro, tau so te drejva gé, djelensček, tau njim pa najbole trbej, ka te kisalo zemlaueridijo.«

- *Kaše fele rauže, grmauve maš posajeno?*

»Najraj mam ge té rododendrone pa azaleje, tau so meni najlepše rauže. Zvün toga pa dosta drügi tö rada sadim, tak si brodim, aj je malo sir zeleno gé, friško gé pa aj cvetë tö. Cejlo leto cvetë nika, sprtolejt rano so tiste rane sprtolejšnje rauže, potistom rododendron, potistom trnjove rauže pa klementis, štere tak taletijo, najbole slédi so pa gé hortenzije, tiste tö dosta mamó že.«

- *Kak je leko maš tak vreda?*

»Vejš, tau en človek ne more delati, tü za meov stogi cejla familija, od starišov do moža,

»Vsikši den sam rada gé, gda domau pridem, doj s poštije pridem, vrata vcujzaprem pa smo te rejsan tü spodi tak ejkstra gé. Mi sploj ne vidimo, če štoj po pauti dé, autone čüjemo, depa prá néde nüt. Tü smo tak samo že mi gé, gde ta vidim, ta doj pa ta gor, je vse tak mirno.«

- *Ka planiraš, kak brodiš tadale?*

»Eške dosta mesta mamó, eške itak leko tadale sadim. Mam plan, ka kleti kak pa ka mo delali tadale. Vsi zamaj smo tak gé, ka vsi zamaj radi mamó pa radi delamo tau.«

- *Dosta lüstva pride, s tejm se tü spravláš, aj v toj lepoti drügi tü leko uživamo?*

»Nej, nej! Ge niše reklame ne delam, što gnauk pride, tisti tak šké kleti nazaj pridti. Ge tau ne delam zat', ka bi ge tau drugoma rada kazala, mi tau delamo, za nas pa za svojo düšo. Pa ge mislim, če se mi radüjemo, te aj se drugi tö

Ništrni varaški pa senički penzionisti med cvetečimi rododendroni pri Fickini na Gorenjom Seniki

z meov. Gda so najšli, babica mi sir pravla, „Vej pa če si go gnauk dojfrgnila, té go dun v vodau dej, ka de v vodej tadale

štejla pa čüla že dačas od njij, samo sam živo nej vidla. Tak sam üšla tavö na vrata, ka sam včasik tri kúpila. Gda sam tri domau prinesla, té tau že malo bilau, té sam pa dvej, potistim tri vcuj kúpila, od tistgamau pa tak gé, gdé tá dém pa kaj vidim, moram kúpiti. Ne morem oštati, ka bi nej kúpila. Meni pravijo, ka tau že en beteg gé. Človik je tak gé, ka ne dojde, sir nauvo pa drugo sorto vidiš pa té pá tisto kúpíš. Sprvoga smo samo malo meli, samo en kitjeo, ka smo eške meli zelenjavo, krumpline, bagundli posadjeno, nej rauže, te eške tisto trbölo meti. No pa té tisti kitjeo sir malo tadale odišo, zdaj pa že tak gé, ka je zelenjava odišla prejk na njivo, tü doma kaulik rama pa že samo rauže mamó. Pomauč sam od niuga (nobenega) nej prosila, samo sam dostavse preštejla na interneti, največ sam se pa navčila s svojga kvara, ka sam nej znala, kak trbej posaditi ali gde trbej posaditi. Prvim smo pred ramom sadili rauže, aj lejpo baude pa vsakši vidi. Zdaj že znam rauži, ka dobro gé pa go tá posadim. Zdaj že sam tak gé, ka aj tam baude, gdé se meni vidi pa gdé je njej dobro.«

Agi Čuk je s svojo držinov ustvaurila te lejpi, bogati »arboretum«, steroga od leta do leta tadale lepša.

mali robot skurcejli den brije. Ozar se pa na visiko natedjövjavo zdravi borauvi, djelensčeki, steri senco dajo, friško držijo luft s potokom pa z goštjauv za seov. Tau bi leko béjo rododendronski arboretum, steri je ena najlepša naravna lepota v Porabji. Fickina držina je nas trno lepau goraprijala, kaulak sprvodila, več pa aj nam pripovejda mlada vertinja Agi Čuk, stera ravna pa vodi tau delo.

- *Agi, kak se ti narodilo v glavej, ka tau lepoto ustvariš s svojo familijov?*

»Tau je vse zat' gé, ka rada mam rauže. Érbala sam pa venak po mojoj babici, ka una tö tak rada mejla rauže. Prvim so zatok nej meli teuko rauž pa taše, bole prausne pa indašnje rauže so meli. Ge,

živela.»

- *Kak ste začnili pa kak ste prišli tak na veltje? Si prošila kašno pomauč?*

»Najprvi rododendron je moja mati prištölala po interneti, tau moram prajti. Tistoga smo dugo meli nüt v ladi, ka smo se ga bojali vöposaditi, ka nam na nikoj pride. Te sam začnila šteti o tejm na interneti, tak sam zvejdl,

Raužam se vidi, ka njim senco delajo boričke pa djelensčki

majšov, vsakši dela. Eden travo kosi, drugi šeče rejže, tretji mi pomaga saditi, šrti travo vöberé, tü vsakši dela. Pa vsakši rad dela. Hvala Baugi, so že mlajši tö tak gé, ka je njim tau sploj nej delo gé, znajo, ka tau trbej narediti, tau so se že tak vcujvzeli. Badva, tak Adam kak Abel, mi pomagata brezi rejči pa brezi djaujkanja. Tau je pri nas sploj normalno, ka mora vsakši kaj malo delati.«

- *V trno mirnom mestu ste doma, kak vidiš ti?*

leko radüje. Rada sam, če štoj pride.«

- *Zakoj je teba tau delo tašo velko veseldje, ka poznaš pri srcej?*

»Ge sir pravim, ka ge mam dva časa, ka sta meni tak fejs pri srcej gé. Mam leto, gda rauže cvetejo, leko delam z rauži v gračenki, pa mam zimo, gda moj bethlehem (jaslice) postavlam. Tau dvaujo ge najraj delam, tau sta mojiva najlepšiva hobija (konjička).«

Klara Fodor
kejpi: Klara Fodor

**SPORED SLOVENSkih
TELEVIZIJSKIH PROGRAMOV**
**OD 10. JUNIJA
DO 16. JUNIJA**
PETEK, 10.06.2022, I. spored TVS

6:25 Odmevi, 7:00 Dobro jutro, Poročila, 10:05 Ugriznimo znanost, 10:30 TV-izložba, 10:50 Šef doma: Listnato testo, 11:10 Danes dol, jutri gor, 11:40 TV-izložba, 11:55 Tarča, 13:00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13:25 Z Montyjem Donom po ameriških vrtovih, 14:30 Prislunimo tišini, 14:45 TV-izložba, 15:00 Mostovi - Hidak, 15:40 Otroški program, 16:20 Infodrom, poletje 2022, 16:35 TV-izložba, 17:00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17:20 Ah, ta leta!: Skupaj na odru življenja, 17:50 Družina Jazbecjak, risanka, 18:00 Šef doma: Končno beluši! 18:20 Vem! 18:57 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Kultura, Vreme, 20:00 Poletni pozdrav, 21:30 Sledi: Lavoslav Schwentner, 22:00 Odmevi, Šport, 22:40 Kinoteka: Zvezde velikega platna: Judy Garland, 23:30 Dnevnik Slovencev v Italiji, 23:55 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Kultura, Vreme, 0:50 Napovedujemo

PETEK, 10.06.2022, II. spored TVS

6:00 Napovedujemo, 10:45 Videotrak, 11:40 Dobro jutro, 14:40 O živalih in ljudeh, 15:20 Na vrtu, 16:00 Beograd: Vinjete Slovencev, 17:10 Boštjan Gombač z Big Bandom RTV Slovenija, 18:55 V vrtincu ljubezni, 19:55 Panorama, 20:40 Gospodarstvo, 20:55 Magnet, 21:10 Razbijalka sistema, 23:20 Orlek: knap'n'roll, 0:30 Videonoč

SOBOTA, 11.06.2022, I. spored TVS

6:25 Odmevi, 7:00 Otroški program, 11:20 TV-izložba, 11:45 Ah, ta leta!: Na odru življenja, 12:15 Duhovni utrip, 12:30 Ozare, 12:35 NaGlas! 13:00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13:25 O živalih in ljudeh, 13:50 TV-izložba, 14:10 Podjetno naprej: Posestvo Saksida, turizem z vinarstvom, 14:40 Prislunimo tišini, 15:00 Ekipa Bled, 15:30 Rojaki, 16:00 Človek, kam greš? 16:30 Na vrtu, 17:00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17:20 Luka in Lučka, risanka, 17:30 Ambienti, 18:00 Sobotno popoldne: Poletni izbor, 18:57 Dnevnik, Slovenska kronika, Utrip, Šport, Vreme, 20:00 Val 202, dokumentarni film, 21:00 Potovanje, 21:30 Poročila, Šport, Vreme, 22:05 Sedmi pečat: Žvižgači, 23:50 Dnevnik Slovencev v Italiji, 0:15 Dnevnik, Slovenska kronika, Utrip, Šport, Vreme, 1:10 Napovedujemo

SOBOTA, 11.06.2022, II. spored TVS

6:00 Napovedujemo, 7:00 Najboljše jutro, 9:00 Spomini: prof. dr. Niko Toš, 10:55 Nova dvajseta, 12:00 Kajak-kanu: Slalom na divjih vodah, svetovni pokal, 13:40 Šport in špas, 14:30 Avtomobilnost, 15:20 Koncert Helene Blagne v dvorani Stožice, 16:35 Okus po domu, 18:10 Betonske sanje, 19:05 Specialna enota Dunaj: V raj, 20:05 Bodi svetloba, 21:45 O ljudeh in vaseh, 23:20 Poletna noč: 50 let Slovenske popevke, 0:50 Videonoč

NEDELJA, 12.06.2022, I. spored TVS

7:00 Otroški program, 10:00 Humanitarna organizacija Podpornica, 11:20 Ozare, 11:25 Obzorja duha, 12:00 Ljudje in zemlja, 13:00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13:25 Poletni pozdrav, 15:05 Pepelko in skalni trol, 17:00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17:20 Bacek Jon, risanka, 17:30 Ginovo potepanje po zahodni italijanski obali: Capri in Sorrento, 17:55 Joker, 18:57 Dnevnik, Slovenska kronika, Zrcalo tedna, Šport, Vreme, 20:00 Trigrad: Varuhinja, 20:55 Intervju, 22:00 Poročila, Šport, Vreme, 22:25 XXVIII. Generacije znanosti ZRC SAZU, 23:00 Pozabljeni Slovenci: Luiza Pesjakova, 23:20 Za lahko noč: Janez Dovč & Sounds of Slovenia: Kabinetni ljudje, 23:30 Dnevnik Slovencev v Italiji, 23:55 Dnevnik, Slovenska kronika, Zrcalo tedna, Šport,

Vreme, 0:50 Napovedujemo

NEDELJA, 12.06.2022, II. spored TVS

6:00 Napovedujemo, 7:00 Duhovni utrip, 7:15 Ugriznimo znanost, 7:40 Mozartine: Uroš Lajovic in Simfoniki RTV Slovenija (Sperger, Mozart, J. K. Novak), 8:35 Folklorna skupina Klas Horjul: Dušo za vesele gosli, plesi okolice Ljubljane, 8:45 M. Dekleva - J. Pucihar: Zmaj z Postojnski jami, 9:20 Nova dvajseta, 10:30 Ambienti, 11:30 Kajak-kanu: Slalom na divjih vodah, svetovni pokal, 12:50 Žogarija, 13:45 Beli bojevnik v črni obleki, 14:50 Po Tihem oceanu s Samom Neillom: Iskanje Severozahodnega prehoda z ladjo Resolution, 16:05 Otvoritveni koncert Imago Sloveniae in Poletja v stari Ljubljani: Simfonični orkester, zbor, solisti SNG Maribor in Simon Krečič, 17:45 Dolly - ovca, ki je spremenila svet, 18:55 Specialna enota Dunaj: Dejanje iz ljubezni, 20:00 Zaključna prireditev 57. Festivala Borštnikovega srečanja, 21:20 Žrebanje Lota, 21:30 Arena, 22:30 Tanek led, 23:20 Joker, 0:25 Videonoč

PONEDELJEK, 13.06.2022, I. spored TVS

6:25 Utrip, Zrcalo tedna, 7:00 Dobro jutro, Poročila, 10:05 Obzorja duha, 10:40 TV-izložba, 10:55 Šef doma: Končno beluši! 11:15 Danes dol, jutri gor, 11:45 TV-izložba, 12:00 Intervju, 13:00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13:25 Z Montyjem Donom po ameriških vrtovih, 14:35 S-prehodi: Margherita Trusgnach, festival Senjam beneške pesmi, 15:05 Dober dan, Koroška, 15:45 Studio Kriškraš: Spoznaj Zaro, 16:10 Z kot Zofka: Varuška, 16:35 TV-izložba, 17:00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17:20 Podjetno naprej: Posestvo Saksida, turizem z vinarstvom, 17:50 Kuhar Štef: V zrak, 18:00 Šef doma: Polenta malce drugače, 18:20 Vem! 18:57 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Kultura, Vreme, 20:00 Tednik, 21:00 Informativna oddaja, 22:00 Odmevi, Šport, 22:40 Pisave: Mojca Kumerdej, Miklavž Komelj in Jure Jakob, 23:20 Simfonični orkester Akademije za glasbo v Ljubljani, dirigent Simon Dvoršak (A. Dvořak, Simfonija št. 8), 0:00 Pomladne noči: Samospevi L. M. Škerjanca, 0:40 Dnevnik Slovencev v Italiji, 1:05 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Kultura, Vreme, 2:00 Napovedujemo

PONEDELJEK, 13.06.2022, II. spored TVS

6:00 Napovedujemo, 10:00 Videotrak, 11:00 Dobro jutro, 14:00 Prislunimo tišini, 14:30 Sledi: Lavoslav Schwentner, 15:10 Dubaj Expo 2022, 16:00 Ljudje in zemlja, 17:15 Ginovo potepanje po zahodni italijanski obali: Capri in Sorrento, 18:00 Sobotno popoldne: Poletni izbor, 18:55 V vrtincu ljubezni, 19:55 Panorama, 20:40 Črna kronika, 20:55 Magnet, 21:05 Po Tihem oceanu s Samom Neillom: Z ladjo Resolution na Havaje, 22:10 Bitka za Kijev, 23:10 Podjetno naprej, 23:40 Gverilci, 00:55 Videonoč

TOREK, 14.06.2022, I. spored TVS

6:25 Odmevi, 7:00 Dobro jutro, Poročila, 10:05 Pisave, 10:35 TV-izložba, 10:50 Šef doma: Polenta malce drugače, 11:15 Danes dol, jutri gor, 11:45 TV-izložba, 12:00 Tednik, 13:00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13:25 Z Montyjem Donom po ameriških vrtovih, 14:35 TV-izložba, 14:50 Duhovni utrip: Agape, 15:10 Kanape/Kanapé, 15:45 Otroški program, 16:35 TV-izložba, 17:00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17:20 Slovenski magazin, 17:50 Niki Vrum, risanka, 18:05 Šef doma: Hrana, ki je obnorela družbena omrežja, 18:25 Vem! 18:57 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Kultura, Vreme, 20:00 Ločitve, 21:00 Kanižarica, delu čast in oblast, 22:00 Odmevi, Šport, 22:45 Spomini:

prof. dr. Niko Toš, 1:00 Dnevnik Slovencev v Italiji, 1:30 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Kultura, Vreme, 2:20 Napovedujemo

TOREK, 14.06.2022, II. spored TVS

6:00 Napovedujemo, 11:00 Videotrak, 12:15 Dobro jutro, 15:10 Avtomobilnost, 16:00 Razkošje lepega: 100 let Narodne galerije, 17:10 Bitka za Kijev, 18:10 XXVIII. Generacije znanosti ZRC SAZU, 18:55 V vrtincu ljubezni, 19:55 Panorama, 20:40 Koda, 20:55 Magnet, 21:15 Sedmi pečat: Torvor, 22:55 NaGlas! 23:30 Videonoč

SREDA, 15.06.2022, I. spored TVS

6:25 Odmevi, 7:00 Dobro jutro, Poročila, 10:05 Slovenski magazin, 10:30 TV-izložba, 10:45 Šef doma: Hrana, ki je obnorela družbena omrežja, 11:10 Danes dol, jutri gor, 11:45 TV-izložba, 12:00 Informativna oddaja, 13:00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13:25 Letovišče, 14:30 Osmi dan, 15:00 Rojaki, 15:30 Mostovi - Hidak, 16:00 Male sive celice, 17:00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17:20 Literarno-vertikalno: Hrepenenje, 17:50 Bela in Sebastijan, risanka, 18:00 Šef doma: Porabimo trdo kuhana jajca, 18:25 Vem! 18:57 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Kultura, Vreme, 20:05 Film tedna: Mlada ženska, 22:00 Odmevi, Šport, 22:40 Sveto in svet, 23:40 Literarno-vertikalno: Hrepenenje, 0:15 Dnevnik Slovencev v Italiji, 0:40 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Kultura, Vreme, 1:30 Napovedujemo

SREDA, 15.06.2022, II. spored TVS

6:00 Napovedujemo, 8:15 Videotrak, 9:10 Kanape - Kanapé, 10:00 Dobro jutro, 13:00 Ginovo potepanje po zahodni italijanski obali: Capri in Sorrento, 13:45 Sledi: Lavoslav Schwentner, 14:20 Kolesarstvo - dirka po Sloveniji: 1. etapa, 17:10 Zlati pokal v jadranju, reportaža, 18:00 Ambienti, 18:25 Slovenski vodni krog: Kočevska Reka, 18:55 V vrtincu ljubezni, 19:55 Panorama, 20:40 Zdravje, 20:55 Magnet, 21:05 Žrebanje Lota, 21:20 Na utrip srca: Čarobni trenutki glasbe, Martha Argerich v Varšavi, 22:20 Pismo iz Masandžije, 23:45 Videonoč

ČETRTEK, 16.06.2022, I. spored TVS

6:25 Odmevi, 7:00 Dobro jutro, Poročila, 10:05 Literarno-vertikalno: Hrepenenje, 10:30 TV-izložba, 10:45 Šef doma: Porabimo trdo kuhana jajca, 11:10 Danes dol, jutri gor, 11:45 TV-izložba, 12:00 Arena, 13:00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13:25 Letovišče, 14:20 TV-izložba, 14:35 Slovenski utrinki, 15:00 Pod drobnogledom - Nagyító alatt, 15:30 TV-izložba, 15:50 Krompir: Gibalna oviranost, 16:35 TV-izložba, 17:00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17:20 Ugriznimo znanost, 17:50 Reaktivčki, risanka, 18:00 Šef doma: Zdrava malica za v službo, 18:20 Vem! 18:57 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Kultura, Vreme, 20:00 Tarča, 21:00 Islandija z Alexandrom Armstrongom, 22:00 Odmevi, Šport, 22:40 Osmi dan, 23:15 Leteča Holandca, 0:20 Ugriznimo znanost, 0:50 Dnevnik Slovencev v Italiji, 1:15 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Kultura, Vreme, 2:10 Napovedujemo

ČETRTEK, 16.06.2022, II. spored TVS

6:00 Napovedujemo, 8:45 Videotrak, 10:00 Dobro jutro, 12:50 Kolesarstvo - dirka po Sloveniji: 2. etapa, 15:15 Šport, 16:15 Sveto in svet, 17:25 Poletni pozdrav, 18:55 V vrtincu ljubezni, 19:55 Panorama, 20:35 Tehnologija in znanost, 20:50 Magnet, 21:00 Dan 202 - 50 let Vala 202, 22:50 Avtomobilnost, 23:20 Ambienti, 23:55 Slovenska jazz scena: Jazz club Gajo sextet, 1:10 Videonoč

HALI SE ŠE SPOMNITE TEH TRENUTKOV?

FOTOGRAFIJE SO BILE POSNETE 28. SEPTEMBRA 2013! 😊

ČE NITI NE V ZNAMENJU JESENI, SE VAM TUDI SEDAJ OBETA KAJ PODOBNEGA!
18. JUNIJA 2022 (V SOBOTO) VABIMO VSE ZINTERESIRANE IN
ČLANE/ČLANICE EKIP NA NOGOMETNO IGRIŠČE V ŠTEVANOVCIH (veliko igrišče)
NA PRIREDITEV Z NASLOVOM „ŠPORTNI DAN IN VAŠKI EXATLON“!

Načrtovan program:

Od 10.00 ure: registracija ekip
od 10.30: **turnir malega nogometa**
od cca. 12.30: pogostitev
od cca. 13.30: **vaški exatlon** – spretnostno tekmovanje
ob cca. 16.00: razglasitev rezultatov

Ekipe z najmanj 6, vendar največ 12 člani iz okoliških vasi se lahko prijavijo najkasneje do 10. junija!

Nadaljnje informacije: (prijava, informacije): Edit Trajbár; Zoltán Doncsecz

Čakajo Vas še: vodni nogomet, napihljiv grad z velikim toboganom ...!!

Organizator: Društvo za lepšo vas in ohranjanje tradicije
Našo prireditev je podprl: Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

ČLOVEK PLANIRA, BAUG SKONČA

Varaške slovenske penzionistke (Ančika Nemet, Ani Dončec, Klara Fodor) smo se fejs radüvale, vejpa eške nej bilau štiri tjednauv, ka so ženske (Eva Lazar, Mari Mešič, Erži Szabó, Kla-

ra Fodor) pa Pišti Kovač posadili tikvi pa smo je že 24. majuša leko okopale pa nagnauk osipale tü. Med redami nam je mladi saused, naš „sponzor“ Mark Lang z mašinom gora okopo, tak smo taum samo travo vöbrale. Na drügi den se nam je pa vrag skazo! Toča, kakšne pri nas eške nikdar nej bilau! Depa, Baugi hvala, po kednom dni začnejo tikvi k sebi prihajati. Vüpajmo, ka mo meli pauv!

Klara Fodor
kejpi: Klara Fodor; Mark Lang

Podpora malim in srednje velikim podjetjem v Porabju

Državna slovenska samouprava, ki je neposredno vključena v postopek dodeljevanja in odločanja, vam želi veliko uspehov pri učinkoviti porabi 155,85 milijona HUF, dodeljenih v okviru razpisa »Podpora razvoju mikro, malih in srednje velikih podjetij na območju slovenskega Porabja (2021)« 24 podjetjem s sedežem ali podružnico v slovenskem Porabju za naložbe v opremo in/ali razvoj prostorov. Želimo si, da bi z dodeljenimi nepovratnimi sredstvi opravili nabave, ki so pomembne za vaše podjetje in za razvoj Slovenskega Porabja, povečali učinkovitost in kakovost svoje dejavnosti oziroma razširili ponudbo svojih izdelkov in storitev ali pa obnovili, posodobili in izboljšali energetske učinkovitost svojih prostorov ter tako izboljšali proizvodne pogoje oziroma zmanjšali stroške vzdrževanja in okoljske obremenitve.

Karel Holec, predsednik Državne slovenske samouprave

A „Mikro-, kis- és közép vállalkozások fejlesztésének támogatása a szlovén Rába-vidék területén (2021)“ című pályázati kiírás keretében 24 db a szlovén Rába-vidéken székhellyel vagy telephellyel rendelkező vállalkozás által eszközberuházásaira és/vagy telephelyfejlesztésükre elnyert 155,85 millió forint összeg hatékony felhasználásához sok sikert kíván a támogatási és döntéshozatali eljárás bonyolításában közvetlen módon érintett Országos Szlovén Önkormányzat. Kívánjuk, hogy az elnyert támogatások révén megvalósuljanak az Önök vállalkozása és a szlovén Rába-vidék fejlődése számára is kiemelten fontos beszerzések; mellyel tevékenységük hatékonyságát, színvonalát, vagy termékeik, szolgáltatásaik körét bővítik, illetve telephelyük felújítására, korszerűsítésére, energiahatékonyságuk javítására is sor kerüljön, melynek révén termelési feltételeik javulnak, telephely fenntartási költségeik és környezetterhelésük csökken.

Holecz Károly, az OSZÖ elnöke

Porabje

TEDNIK
SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtlet
Založnik:
Zveza Slovencev na Madžarskem
Za založnika:
Andrea Kovács

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov založnika in uredništva:
H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1.;
tel.: 94/380-767;
e-mail: porabje@gmail.com
ISSN 1218-7062

Tisk:
TISKARNA DIGITALNI TISK D.O.O.
Lendavska 1; 9000 Murska Sobot; Slovenija

Časopis podpirajo: Državna slovenska samouprava,
Urad predsednika vlade, oddelek za narodnosti,
Zveza Slovencev na Madžarskem in Urad vlade RS
za Slovence v zamejstvu in po svetu.
Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za
Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR
ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU75
11747068 20019127 00000000,
SWIFT koda: OTPVHUBB

